

РЕШЕНИЕ

№ 15497

гр. София, 27.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2347** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Първоначално делото е било образувано по жалба на М. С. Ц., с адрес: [населено място], общ. М., обл. М., [улица], срещу отказ на зам.-министъра на земеделието и храните, обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г. на Министерство на земеделието и храните (МЗХ) по повод на подадено от същата заявление за държавна помощ по Глава IV“а“от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство и против бездействие на Областна дирекция „Земеделие“ – М. (ОДЗ).

С Определение № 649/29.01.2018 г. съдът е оставил жалбата без разглеждане и прекратил производството по делото в частта, в която е бил оспорен отказът на зам.-министъра на земеделието и храните, обективиран в горепосоченото писмо, а в частта, в която се оспорва бездействие на ОДЗ, делото е изпратено по подсъдност на Административен съд – [населено място]. Производството по оспорване на бездействието на ОДЗ е приключило с окончателно решение № 1103/31.01.2024г. по адм. д. № 7380/2023г. на Върховния административен съд (ВАС), Пето отделение.

С определение № 12250/05.10.2020 г. по адм. д. № 10277/2020 г. на ВАС, Пето отделение е отменено горепосоченото Определение № 649/29.01.2018 г. и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата против отказ, обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г. на МЗХ.

С разпореждане от 08.03.2022г. са конституирани като жалбоподатели С. Д. К. – В. и Ю. Д. К., които са наследници по закон на М. С. Ц., съгласно представеното удостоверение изх. № 1191/11.12.2021г. на [община] (л.164 от делото).

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, жалбоподателите, чрез процесуалния си представител, твърдят незаконосъобразност на постановения отказ обективизиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г. , издадено от зам. министъра на земеделието и храните.Излагат се подробни съображения в тази насока.Иска се отмяна на оспорения акт като се постанови решение , с което съдът да осъди МЗХ да изплати на жалбоподателите, в качеството им на наследници на М. С. Ц.,дължимата им държавна помощ, ведно с лихвите върху нея, считано от датата на депозиране на жалбата пред съда – 17.02.2017г.Претендират се и разноски по делото, съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Зам. министър на земеделието и храните, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание и в писмени бележки, твърди недопустимост на жалбата, алтернативно я оспорва като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. 012/206111/0096514/28.10.2016 г. от М. С. Ц. била поискана държавна помощ по Глава IV „а“ от ЗПЗП, под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство в първичното селскостопанско производство. С представената заповед № РД09-763/10.10.2016г. на министъра на земеделието и храните (л.86) бил определен срок за прием на заявления за посочения вид държавна помощ: от 17 до 28 октомври 2016г. Със заповед № № РД09-764/10.10.2016г. на министъра на земеделието и храните (л.89-110) били утвърдени указания за прилагане на схемата, методика за определяне на индивидуалните годишни квоти във връзка с прилагане на схемата и образец на заявление за посочения вид държавна помощ. Съгласно чл.47б, ал.5 и ал.6 от ЗПЗП, министърът на земеделието и храните издава заповед за утвърждаване на уведомление за възстановяване на индивидуалните размери на държавната помощ, която подлежи на предварително изпълнение и датата на предоставяне на държавната помощ е датата на издаване на същата заповед.

Със заявлението от ЗП били представени допълнително документи в ОДЗ“М.“, които били разгледани и били приети като несъответстващи към тези посочени като необходими за отпускане на помощта./ л15-67 от делото/.

В тази връзка ЗП подаде сигнал до МЗХ с техен вх. № 94-3548/28.12.2016г.

По повод на този сигнал е издаден и процесния отказ с изх. № 94-3548/17.01.2017 г./ л.6 от делото/.

В хода на съдебното производство от ответника, жалбоподателя и трети неучастващи в процеса лица са представени писмени доказателства, неоспорени от страните / л.85-110, л.125-132, л.138,л.164-191,л.200-217, л.229-234,л.269-270,л.293-298, л.354-436,л.467-506,л.515-520/

По делото са изслушани и приети без оспорване от страните заключения по СИЕ и две

допълнения към нея / л.280-283, л.323-329 и л.437-440 от делото/.Вещото лице, след направена проверка на документите по делото и в МЗХ е дало отговор на поставените му въпроси.

От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, съгласно определение № 12250/05.10.2020 г. по адм. д. № 10277/2020 г. на ВАС, Пето отделение.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, лице, надлежно овластено с представената заповед № РД09-764/10.10.2016г. на министъра на земеделието и храните (л.89), който е администратор на помощта съгласно чл.47а, ал.1 ЗПЗП.Същият е издаден в писмена форма като съдържа фактическите и правните основания за издаването му, с оглед на се налице пороци водещи до нищожност на акта.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че със заявление вх. 012/206111/0096514/28.10.2016 г. е поискана държавна помощ по Глава IV „а“ от ЗПЗП, под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство в първичното селскостопанско производство. Към заявлението били подадени съответните документи ведно със фактурите за използваното гориво, издадени на ЕТ.

С представената заповед № РД09-763/10.10.2016г. на министъра на земеделието и храните (л.86) бил определен срок за прием на заявления за посочения вид държавна помощ: от 17 до 28 октомври 2016г. Със заповед № № РД09-764/10.10.2016г. на министъра на земеделието и храните (л.89-110) били утвърдени указания за прилагане на схемата, методика за определяне на индивидуалните годишни квоти във връзка с прилагане на схемата и образец на заявление за посочения вид държавна помощ.

Съгласно чл.47б, ал.5 и ал.6 от ЗПЗП, министърът на земеделието и храните издава заповед за утвърждаване на уведомление за възстановяване на индивидуалните размери на държавната помощ, която подлежи на предварително изпълнение и датата на предоставяне на държавната помощ е датата на издаване на същата заповед. Установява се от справка в общодостъпната интернет страница на МЗХ (на адрес: <https://www.mzh.government.bg/bg/politiki-i-programi/programi-za-finansirane/darzhavni-pomoshti/otstapka-akciz-gaziol/>), че за 2016г. са били издадени Заповед № РД09-985/13.12.2016 г. за утвърждаване на Уведомление за възстановяване на индивидуалните размери на държавната помощ, Заповед № РД 09-197/14.03.2017 г. и заповед Заповед № РД 09-396/17.05.2017 г. за допълване на Уведомлението (л.200-204), последната от които е публикувана на датата на издаването ѝ – 17.05.2017г. (л.231-233).

Не се установява и не се твърди жалбоподателката М. С. Ц. да е оспорила тези заповеди, с които за нея не е била определена сума за възстановяване по схемата за процесната държавна помощ. Ирелевантни са в тази връзка доводите и ангажираните доказателства относно предоставяните в предишни години помощи, тъй като те се различават от процесната, за която са утвърдени горепосочените указания и методика, поради това, те не следва да се обсъждат от съда.

За обстоятелството, че схемата е различна от предходните жалбоподателката М. С. Ц. е била уведомена с процесното писмо, в което се посочва, че с изменение на ЗПЗП, обнародвано в Държавен вестник (ДВ) бр.45/14.06.2016г. е създадена нова правна уредба за прилагането на нова схема за държавна помощ под форма на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство. В писмото е посочено и, че заявлението за помощта е подадено от физическото лице, регистрирано като земеделски стопанин, а заедно с него са представени фактури за закупен газьол от едноличен търговец. Това несъответствие с критериите за допустимост на помощта е мотивирало процесния отказ.

В производството пред съда не бяха представени доказателства, обосноваващи различен извод. Видно от представените фактури, в тях в действителност е отбелязан получател ЕТ „Маргарита Софрониева“, който ЕТ не се установява и не се твърди да е регистриран земеделски производител по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗПЗП. Такъв е М. С. Ц., която е подател на заявлението за процесната помощ. Ирелевантни в тази връзка са доводите относно правната природа на ЕТ като физическо лице – търговец, начина на образуване на идентификатора за данъчни цели и представеното разяснение изх. № 3-29-60/04.11.2010г. на Националната агенция за приходите, което има за предмет прилагането на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Държавната помощ се изплаща с публични средства и поради това, разпоредбите относно разходването им не могат да бъдат тълкувани разширително, както и да бъдат прилагани чрез тълкуване. Разпоредбите на Търговския закон относно ЕТ имат за цел да отграничат търговеца от физическото лице с оглед спецификите, който търговската дейност налага. Ето защо, формалното несъответствие с утвърдените указания и методика, в т. ч. относно установената разлика в правните субекти – физическо лице, регистрирано като земеделски производител, подал заявление за подпомагане, и ЕТ, получател на представените фактури за закупен газьол, не допуска прилагане на процесната схема в случая, чрез предвидената отстъпка от стойността на акциза. В тази връзка следва да се отбележи и, че съгласно чл.47ж, ал.1 и ал.3 ЗПЗП (в приложимата редакция от ДВ, бр. 45/2016 г.), в случаите, когато искането за тази отстъпка е основателно, Агенция "Митници" възстановява частта от стойността на акциза, представляваща индивидуалните размери на държавната помощ, въз основа на заповедта и уведомлението на министъра на земеделието и храните по чл. 47б, ал. 5 ЗПЗП, като възстановяването се извършва по реда на чл. 45д от Закона за акцизите и данъчните складове в годината, следваща годината, през която е платен дължимият акциз за изразходвания газьол в първичното селскостопанско производство.

По делото са приети заключения на съдебно-счетоводна експертиза, изслушани съответно в открито съдебно заседание на 13.10.2022г., 23.03.2023г. и 04.05.2023г., които съдът в настоящия състав възприема като обективни, безпротиворечиви и съответни на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че съгласно прегледаните счетоводни данни и документи, представени от жалбоподателя и от НАП, че горивото - предмет на фактурите, приложени към заявлението за подпомагане, е използвано в дейността на ЕТ „Маргарита Софрониева“. Описаните фактури са осчетоводени и отразени и в системата на НАП. Тези констатации на вещото лице потвърждават обстоятелството, видно и от съдържанието на същите фактури, че получател по тях е правен субект, в чийто дейност е използван газьолът, който субект е търговец, различен от регистрирания земеделски производител –

подател на заявлението. От двете допълнения към основното заключение не се установяват обстоятелства, релевантни за спора; в частност, неотнормимо към последния е изследването на петгодишния период, предхождащ процесната схема, за която с горепосоченото изменение на ЗПП е приета изрична нормативна уредба. Поради това, не следва да се обсъждат направените от вещото лице констатации, че е имало схема за държавна помощ с различно европейско правно основание, с различен механизъм за предоставяне, като целта е била същата (облекчаване на ползваното гориво - акциз, газьол)- било е под формата за предоставяне на ваучери за гориво. МЗХ е разработило мярката за държавната помощ, националната правна уредба за прилагането ѝ, а документите по кандидатстването заедно със заявлението са се приемали в Общинските структури по земеделие/ налични са заповеди за прием/.От представените по делото доказателства е видно, че в Общинската служба по земеделие се съхранява досието на жалбоподателката за периода 2009 г. - 2015 г., по друга схема/ в МЗХ досие с ваучери не се съхранява/.Видно е още, че М. С. Ц., като физическо лице с ЕГН [ЕГН] е кандидатствала за ваучери за гориво през 2014 г. и 2015 г. и по схемата за помощ под формата на отстъпка от стойността на газьола през 2016 г. За периода 2009 г. - 2014 г. подобна схема за подпомагане не е съществувала и е получено подпомагане по други схеми.С оглед на това съдът намира, всички възражения в тази насока за неоснователни.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че при издаване на процесния отказ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и той е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.Жалбата като неоснователна следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разносните остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, своевременно направено в писмено становище от 20.03.2023г. (л.332-333) и в съдебно заседание. Юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се присъди в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. К. – В., с ЕГН [ЕГН], и Ю. Д. К., с ЕГН [ЕГН], срещу отказ, обективиран в писмо с изх. № 94-3548/17.01.2017 г. на зам.-министъра на земеделието и храните.

ОСЪЖДА С. Д. К. – В., с ЕГН [ЕГН], и Ю. Д. К., с ЕГН [ЕГН] солидарно да заплатят на Министерство на земеделието и храните, сумата в размер 100 (сто) лева / всеки по 50.00 лв./, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четирнадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: